

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
i la setmana que ve:
Ogyen Trinley Dorje: interconnectats

Estils

PARLEM DEL MATEIX DÉU?

El llibre de Raimon Panikkar i el teòleg jueu Pinchas Lapide recull el diàleg que van mantenir els autors a Múnic l'any 1993.

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Edimburg es desperta imponentment assolada en un dia de primavera, d'aquells que fan de la ciutat una de les més boniques d'Europa, de contrastos entre les velles façanes fosques del casc antic i el verd de parcs i jardins. Un d'aquests edificis singulars és l'School of Divinity, la facultat de ciències religioses de la Universitat d'Edimburg, on, l'any 2011, Mona Siddiqui es va convertir en la primera persona a ocupar la plaça dels estudis islàmics i interreligiosos, després de passar quinze anys a Glasgow, on havia sigut la primera dona musulmana que exercia com a professora universitària. Pionera, doncs, en l'àmbit acadèmic, però també d'alguna manera en tots els altres àmbits de la seva vida.

Intel·lectual reconeguda a tot el Regne Unit i prolífica autora d'assajos sobre diversos temes amb l'islam com a eix comú, Siddiqui es mostra humil, amable, somrient, envoltada, al seu despatx, de llibres i més llibres de tota mena, des de clàssics de teologia fins a poesia d'avantguarda.

Nascuda a Karachi l'any 1963 i arribada al Regne Unit cinc anys després, juntament amb els seus pares i germans, la seva trajectòria sempre s'ha mogut entre dues ribes que ha volgut conciliar, no només per un imperatiu ètic, sinó perquè ella mateixa hi pertany i no vol renunciar a cap de les dues. De fet, dir-ne dues és simplificar-ho massa en un món complex i plural, on el que ens defineix no són tant les ribes sinó el mar que les mulla, del tot ampli, viu. Per això Siddiqui es lamenta quan algunes persones estan més pendents de les ribes que d'aquest mar que flueix: "Quan veig algunes de les famílies musulmanes britàniques d'avui sento la tensió: el xoc entre el coneixement religiós i les professions seculars, la idea que el creixement espiritual prové de viure aïllat d'aquest món o que només el coneixement religiós pot enfortir la teva fe en Déu, un món en què els llibres bàsics de teologia són suficients i l'interès pel coneixement empíric i científic, per la literatura, la música i les arts en general es considera que debilita la fe. Personalment no hi estic gens d'acord i em remeto a la rica història de la civilització islàmica o fins i tot a l'actitud vital que l'Alcorà ens demana que tinguem: ens anima a mantenir una llibertat de recerca constant i no una pietat tancada i atrapada en ella mateixa".

Creure en l'hospitalitat

La primavera escocesa allarga les hores diürnes d'una manera exagerada per a qui fa el Ramadà, una qüestió que porta a experimentar aquest bilingüisme en matèria de fe i ritual en tots els aspectes del dia a dia. Però aquesta professora va més enllà dels ritualismes, fixant-se

Peu de foto Sed tristique, dui sit amet consequat consectetur, sem velit semper est, vitae pharetra nulla u II GRANTA

Mona Siddiqui: conciliar l'islam i Occident

Per a aquesta professora universitària i referent del diàleg islamo-cristià, la veritable fe està en l'hospitalitat

sempre en els fonaments: "Les nostres ocupacions rutinàries poden fer que dates com les del Ramadà siguin només rituals per complir. Però Déu no hi guanya res amb la nostra obediència, ja que no necessita res. En canvi, si que ens posa a prova en les relacions que mantenim amb els altres, ja que bàsicament la relació entre els homes i Déu es fonamenta en la relació que els éssers humans tenim entre nosaltres".

Per a ella, les nits del Ramadà, o la festa quan aquest mes lunar s'acaba, són, essencialment, ocasions de trobada. "Ser hospitalari amb els altres -afirma- és clau per mantenir un caràcter virtuós i sinònim de la fe en ella mateixa. La veritable cerca de Déu no està en els llibres de filosofia o teologia, sinó en l'hospitalitat de les relacions humanes". És un tema que li agrada tant que fins i tot n'ha fet un llibre, *Hospitality and Islam* (Yale University Press), on repassa la necessitat d'una hospitalitat que no només és física: cal acollir l'altre en la seva diversitat. Aquest és un punt molt important en la manera de fer d'aquesta dona, referent també en el diàleg entre l'islam i el

Pionera
Va ser la primera dona musulmana professora a la universitat de Glasgow

Sincera
No amaga les dificultats que suposa conviure amb diferents religions

cristianisme (per exemple amb un llibre dedicat a Jesús, que considera el punt d'unió entre les dues fes).

Malgrat tota aquesta conciliació que cuida i alimenta, Siddiqui no amaga les dificultats de conviure, des dels aspectes més durs fins als més anecdòtics, però igual de rellevants, com per exemple amb el Nadal, un moment en què sent que no pot submergir-se plenament en la cultura britànica: "Aquí a Occident -explica- es dona per fet que tothom forma part d'aquesta festa. De fet, molts es mostren sorpresos quan els dius que no ho celebren i fins i tot et mostren la seva pena, la pots veure en els rostres. A l'escola, quan els amics em preguntaven què volia dir celebrar la fi del Ramadà, sovint els deia que era el Nadal dels musulmans, però, sense arbre, decoracions i gall d'indi, tot queda molt pobre. Fa poc, el meu fill petit, queixant-se de per què no compràvem un arbre de Nadal, va acabar dient-me: "Doncs sí que és avorrit ser musulmà".

Mar que flueix i ribes que ens limiten, Siddiqui no s'escapa tampoc dels temes que més sensació semblen causar, des del fanatisme fins a la discriminació de la dona, sense per això

deixar de mostrar la seva cara amable i somrient, esforçant-se a destacar altres qüestions igual d'importantes i de les quals es parla poc: "Estic segura que per a moltes dones el vel és un acte de fe, una expressió real de la seva pietat tot i la pressió que puguin fer els seus pares o marits i els debats sobre la identitat religiosa. No obstant això, em preocupa que cobrir-se d'aquesta manera particular eviti altres temes importants dins de les comunitats musulmanes".

Un d'aquests temes és, com assenyala, la segregació de sexes en nom de la castedat i la modestia, fet que ha generat un ambient anòmal "en què la gent és lliure de barrejar-se en la vida pública però en canvi se segrega en la privacitat de les seves cultures d'origen". "I quan aquesta segregació no és possible, es veu amb bons ulls l'ús del hijab". I afegeix: "Sovint em trobo sent l'única dona sense vel en els actes a què em conviden, i soc conscient que amb la decisió de no cobrir-me els cabells soc un objectiu fàcil per a molts musulmans, que em consideren massa laica o fins i tot inadeguada per formar part dels debats sobre l'islam".

OPINIÓ

Evadir-se de la realitat

SÍLVIA PALAU PUJOLS
CENTRE ZEN BARCELONA

Molt Moltes vegades s'interpreta la meditació com una manera de poder fugir del món, de tancar els ulls i evadir-se per una estona d'una realitat que no sempre és agradable. I efectivament, meditar és portar la mirada de l'exterior a l'interior, però no per tancar els ulls i deixar de veure-hi, sinó per obrir-los a un paisatge nou. Amb aquest canvi d'enfocament un es pot convertir en espectador del seu món intern, de l'activitat del propi cos, de la ment, de les emocions i sentiments. Aquesta mirada es fa des d'una certa distància, des d'un espai que permet observar el complex engranatge que freqüentment ens té atrapats. Això dona peu a pensar que aquesta separació ens pot tornar distants, com si el fet d'obrir un espai amb el que s'observa fes perdre la intensitat del moment. Poder observar l'alegria no ens fa menys alegres, poder observar la tristesa no ens fa menys tristos, poder observar el desig no ens fa menys apassionats. Observar ens

La distància que ens aporta la meditació ens permet mirar la realitat sense judicis preconcebuts

permet sentir plenament el que observem sense afegir-hi connotacions innecessàries. Només ser, només sentir. Si observem la tristesa podem convertir-nos només en tristesa, estar plenament tristos sense afegir explicacions ni justificacions. Desactivar la inèrcia que ens fa buscar uns motius que sovint ens porten fins a la infància o a fets passats dels quals esdevenim víctimes. De la mateixa manera amb l'alegria, si observem l'alegria permetre'ns estar profundament alegres sense afegir, per exemple, pors com la de pensar que aquesta alegria no durarà. La distància que ens aporta la meditació no ens aparta ni del món interior ni del món exterior. No és una evasió de la realitat, no és donar-li l'esquena, sinó mirar-la als ulls sense judicis preconcebuts, viure-la des de l'equanimitat, una vegada alliberats de pensaments o emocions condicionades. —

GETTY

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Títolasdjfh agsdjfhgsjhdhsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primers són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjhdhsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primers són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primers són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc